

7. NEW (284) 27. 00
1074 000 1 000000 0000 00

دینا

מלחמת העולם השנייה

חוקק מי שחוקק אחרון: (מימין לשמאל) י. ציון, מ"מ ראש חצר; ח"כ ורסטמן, מוכיר המחוז וי"ר תקואלוצית; אלמוני, ראש חצר חיה; א. מולק, מוכיר מועצת פועלי חיה; ח"כ מ. שח

חוקק מי שחוקק אחרון: (מימין לשמאל) י. ציון, מ"מ ראש חצר; ח"כ ורסטמן, מוכיר המחוז וי"ר תקואלוצית; אלמוני, ראש חצר חיה; א. מולק, מוכיר מועצת פועלי חיה; ח"כ מ. שח

למחרת מעידתו של יוסף אלמוני בקאביני-הדחצה בחוף הכדמל, נמילה שהסתיימה בתכלה קלה בגב, טילפן אליו סופר, מעריב בחיפה, ראובן כרצבי, ואמר לו על דרך-החינה, כי מעידה זו מעידה של-ראשי-העיר חסר גב בחיפה. אבחנוה דמואית-פוליטית זו, המתייחסת למאבקים המטלטלים לאחרונה את צמרת מפלגת העבודה בחיפה, משי-קפת את העובדה שלמרות שובה של אישיות בסדר גודל של י. א. מ. ג. לחיפה, הרי בעיית המנהיגות במפלגת העבודה במחוז חיפה וה-צפון טרם באה על פתרונה, וההת-מדרדות עליה היא בשיאה.

האם משולש הכוחות בחיפה עודנו קיים?

בחיפה, ההיסטוריה נהגה לאבחנו התפתחות בין שלושה נוסדי כוח. אשר חתכו בשלושת בתים: היהודים, הערבים והערבים. בחיפה, הערבים והערבים.

מאת גוגה כונן ויהושע סובול
אם חשית היה בחיים, נדד הכוח עמו מבית לבית, והבית בו ישב הפך ממילא למרכז ההכרעות. עם הכחלתו נפתחה מחדש הדרך למאבק על השפעה במפלגת העבודה בחיפה. בדי לחייב מה קורה היום במפלגת העבודה בחיפה, צריך לדעת מי הם הכוחות המועלים במידה זו.

היום הגדול במפלגת העבודה במחוז חיפה הינו בלי ספק המעברן הסוציאלי-של ראשי המועצות המקומיות, כולל אנשי מלאי לשעבר, אשר נשארו נאמנים למסאלי-בעת התפלגות רפ"י. בתקופת אבן חושן דחקת חיפה העיר את רגלי המנהיגות המוני-ציפאלית, תן מבחינה שאינה משאבים וקן מבחינה השפעה במפלגת אחי מוחו של אבא חושי נתפסותה הדרך לרצונותיו ציפאליות במפלגת העבודה במחוז חיפה, ו-כחוצאת מבין עלת כוחן של הרשויות המקריות וגברת השפעתן על הגעשה במוכרות המחוז של המפלגת. כך הפכו ראשי המועצות המקומיות במחוז חיפה, המקיף את הקריות עד רמת-ישי וקריית-טבעון במרחק עור עת-לית הליהי-אלי-כרמל בדרום, למשפחות העיקריות של מוכיר המחוז במפלגת, משה-ירמון, אשר גם הוא נשאר נאמן למסאלי-קא חלק את אלמוני לעיניו, בעת ההפלתו למן בשלוש שנים נעשה בלון לחיפה. אך כחיו של ורסטמן, כאשר מוכיר מפיח חלוצי מולק, העלה וצעה לבחור בנשיא.

משרתה של פעולה משותפת זו היא מניעת בחירתו של אורי אלמוני למוכיר מחוז חיפה של מפלגת העבודה. מיוצג אגמי ומזוע מתחללת עתה סביב שמו מחי-מת-טכטטליים וכן, הכרעות לא-הכרעות ב-חיסה 3. אורי אלמוני, 38, לשעבר מוכיר ב-נועיר-העובד, היה קדע עד ער 1965 במקור לאבא חושן, ושימש גם במוכיר המקומית הצעירה של מלאי בחיפה עד התפלגות רפ"י. אך חתן בין המועטים שפרשו: כחית בעקבות אלמוני, אשר הצטייר באותם ימים כנכח של יציר, בעד, ישלמי אותה מרישה אומללת למלאי, נחשב כאשר המוכיר שבין יורע לשכת רעון, אך לעולם לא נשבת טובה. מל מוקם באותה תקופה של ציאת למדינת ארץ-ישראל, התחילו אלמוני ואגמי ומאז גם חתן, לשעבר יציר, לתחרות במי-לחית במפלגת-האם, כאשר אלמוני ירע חתם אנשי ורסטמן חתם לא-היה-אחרים על יין וסרבים עקב חתם המהמר, לטוב למלאי-מסרבים. חתן חתן אחרים על חתם ורסטמן.

מוקד כוח אחר הוא מועצת-פועלי-חיפה וכששנו ראו דיוקן סמון להתקוות של אלמוני בחיפה, כאשר אליעזר מולק, נבחר למי-כחש שנים למוכיר המועצה; דאן בו-אריס מקורב לאלמוני, כינחיתם הצלח מולק לבסס לו מעמד משלו כמוכיר המועצות. וכאשר חור אלמוני לחיפה כראש-עיר, באו למשרת-המנהיגות של מולק כחברותם בני-רים של המפלגת. לדמו על כך שתיקופה חי-פועלית, ופול קיום משלל ונחשופות חתן-פועלית של חתן-החית לא חתון כך אשר-לשעבר מפי אגשים ומעוררים בחיפה חתן-החית.

מאשר אנשי רפ"י, תקופת בין-הממשלות והחיות אשר הטעתה לדעז את אלמוני לעיקול בלתי-חוזר בדבר ייתכנותה של ממי-שלת ליכוד-לאומי והאפשרות להפסד בה-מקם בבית, וזאת עקב מצבו המיוחד שחזאר לעיל, תוליקת שוב אור אודם בחקשר לשמו על לוח הקשר של הגוש החל-אביבי, והי-רות כידוע, בנצח אתסן.

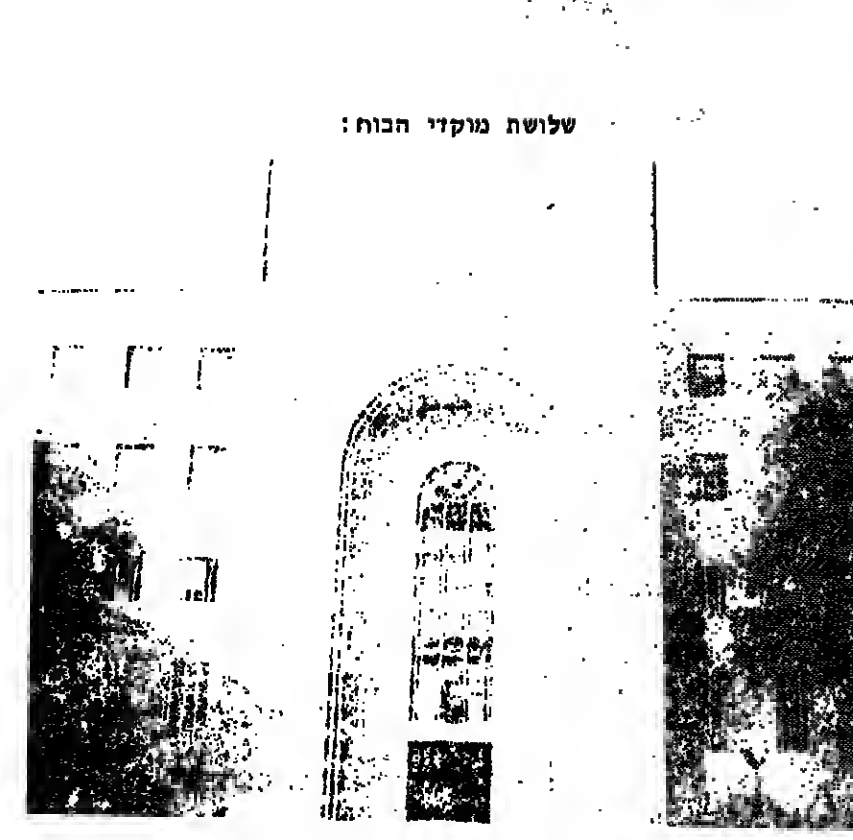
לאחר חזרתה של רפ"י למסאלי והקמת מפלגת העבודה, ובאשר ורסטמן נבחר למוכיר המחוז בינואר 71, נבחר אורי אלמוני לתפקיד מוכיר ארנוני ומ"מ מוכיר המחוז, אר היה לא חיתת מבחירה לרדו של ורסטמן, אר היה חתן לחשית לרפ"י נתח בשלטון במחוז, ולכן חיתת זו בחירה פוליטית, עתה עם-הקמת הממשלה החדשה והתמנותו של ורסטמן למוכיר סיעת המערך בקואליציה, היה נראה לאגמי כטבעי ומובן מאליו שמקומו של מוכיר המחוז מתפנה, וכי הוא, אגמי, בממלא-מקומו, יקבל את תפקיד המוכיר בפועל ויכח בו לפחות עד לבחירות, אשר איש מכל-האגשים עימם שוחחנו אינו יכול לומר מחו-מועדן הצפון, כאשר התערבות נעות בין-אוקטובר שנה זו למתי-שהוא באמצע חשנה הבאה. ישיבותיו אלה של אגמי נתגלו עד-הנה כשיטתיות-השבוח תוך התעלמות מבעל-הכית: מה שראה לאגמי כטבעי ומובן-מאליו, הינו: שורסטמן לא יוכל להתמסר לתפקיד מוכיר המחוז ולתפקיד מוכיר סיעת המערך בקואליציה, ושלפיכך חוסר מן ה-ישיבה המקומית, לא נראה כך בלי ועיקר-לדעתם. בעוד שהאגמים טוענים כי ורסטמן עזוק בתפקידו, הממלכתי-המשימה ימים בשבת, משיבים הורסטמנים, עפרון-נוני כיד, כי ורסטמן נמצא מחוץ לחיפה רק שלושה ימים בשבוע, ובחתחת עם כך של-שקן אין שבת, נשארים לו ארבעה ימים בשבוע לעניני המפלגה בחיפה, אבל הריבוי-אגמי על ימים, על מה איפוא נכס הוויכוח?

מי מפחד מאורי אגמי?

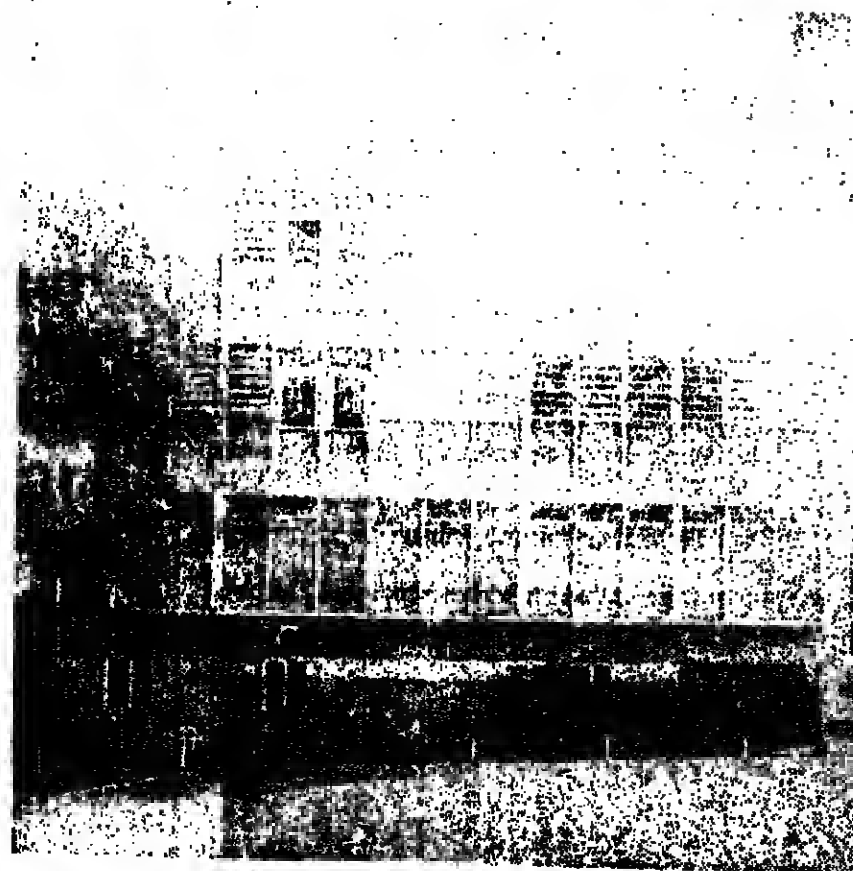
אלה התומכים במועמדותו של אורי אגמי למוכיר המחוז, מדברים בשם חיסול ההטיבות במפלגה, אשר לרבייהם הם לחתום בה זה שלוש שנים, ותאמינו כי בחיפה אמנם הצליחו לבטלה, הללו דוחים כל נסיון לחתום כיום הבדלים הטיבות עם-הבדלים אידאולוגיים, לעומתם, טוענים ה-שחנגרים לאגמי כי שום שיקול חטיבותי אינו עומד מאחורי התנגדותם לאגמי, וכי הסתיי-גותם ממנו נצוצת כהיעדר כישורים אישיים, ובאי-התאמתו לתפקיד, ביוון שאיגמו מסוג-תאישים אשר יוכלו לאחד מאחוריהם את כל-שורות המפלגת בחיפה ובמחוז, הללו מצביי-עים על כך שחמישה אישים מכובדים בצמרת מפלגת העבודה בחיפה, מולק, שחל, נאמן, ולחשיין והמאיר, הבישו באוני אלמוני את-החתיגותם מאגמי במענה שאינו מתאים ל-תפקיד, מכל מקום, כחוגים המקורבים ל-ורסטמן לא רואים כל תועלת לכן שאגמי ירשע כטוען ותקדי לכתר מוכירות המחוז, וכאן אמנם מתרחש רב-מוד: בעוד שאגמי מופיע כל חומן בתובע לקיים כחירות דמוק-ראטיות וחשאיות לתפקיד המוכיר, ומנסה ליצור רשם שושלמן מורח מבין בחירות סאק, הרי שתועלתם-משיבים על כך בחיפה, חתן, טוענים שאגמי בכלל איגמו פארטגר-למאבק, וכי חתם המקשים שהוכרעה ודפול בבחירות דמוקראטיות, הינו: שמספר מועמדים רציניים, ואגמי בתוכם, יתיצבו לבחירה, ושכל מקום, העניין לא ייכרע במחלומת-טכטטלים אותה מנסה אגמי לכפות על המחוז.

באמצעות המחוז להשפיע על המרכז

אין להניח שהמאבק על תפקיד מוכיר המחוז היה מניע למן. שחלש אלמלא ראו בכך תוצרים מן השפעה על המרכז, כיום, בעקבות חיתת השפעת של חתן-אשר, למנות במרכז, המפלגת בארבעים צעירים חתנים, מבחינה גורלת של המפלגת במחוז חיפה, ראוהו ליצוג כחל לחתם ב-מרכז מפלגת העבודה, ומי שיקחש על-גוש חתנים של שחלש גורמים במרכז, יכול לחשוש לעתידו. מאגמים, במבחינה חתונות, מבחינה חתן, שחלש מרכז, המפלגת במחוז.

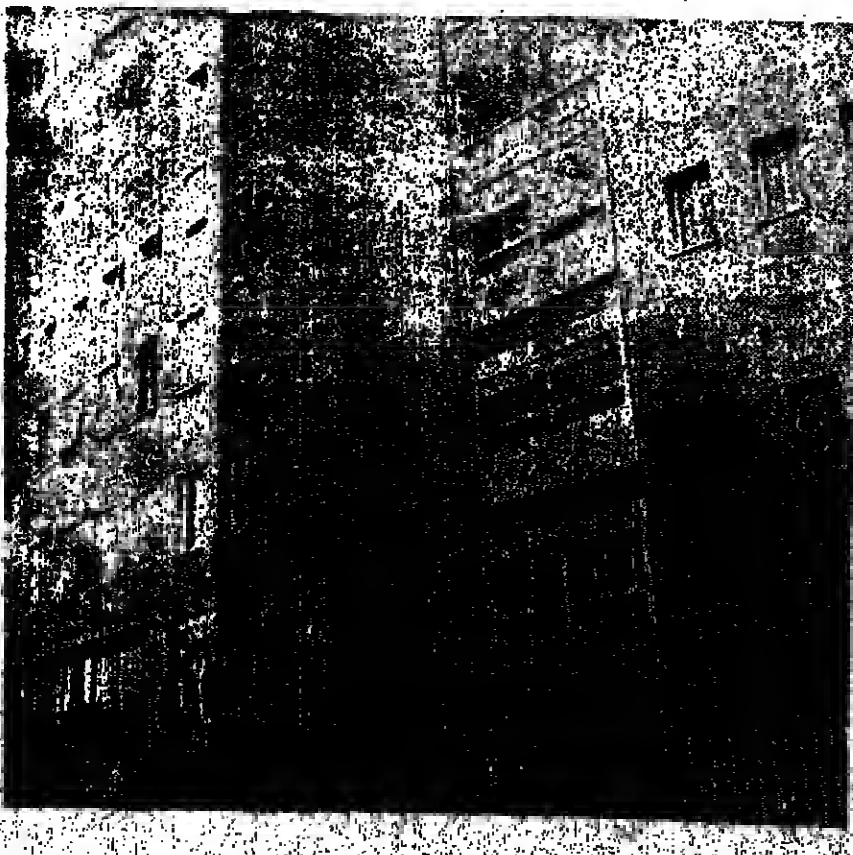

בית העריות

בית מועצת הפועלים

בית מפלגת העבודה

העבודה ים הגורפים כי צפיה עליית משקל המחוזות. בתנאים אלה יכול כי איוס תפקיד מוכיר המחוז עשוי ללבוש חשיבות במישור הלאומי.

בתקופה הקשה בה היה נטש ויכוח על הרכב הממשלה העתידה, רחוקה בחיפה התפתח יריבו קוטבי: מולק, שחל וורסטמן יצאו נגד ליכוד לאומי, אלמוני ואגמי היו בין תומכיו, ואילו ורסטמן, שחל ונדלס היו בעד החלפת ממשלת גולדה נאמר לאלות בממשלה חדשה, ואילו אלמוני ואגמי רצו בכך שהממשלה הישנה תמשיך לכהן עד ל-בחירות.

באשר טוענים תומכי אגמי כי ביום אין מקום לדבר על הבדלים אידאיים בין יוצאי רפ"י לשבכר תאמני מלאי והיסטוריה, משיבים הורסטמנים כי הבעשים מאשרים את חתונות, וכי כל אחר חושש לתגיד את עצמו פוליטית, גם אם אין הדברים נאמרים במילים, הרי יש סיטואציות שבהן חתונות מטייעת חוצה את המפלגת לפי חטיבות, ונוצרת השתייכות של אנשים, סיטואציה כזו חתנה ערב הקמת ממשלת רבין, ומי שתמד אז בממשלה ליכוד לאומי, הגיד את עצמו באמצעות חתונה זו.

מי שיקרא כאן בין חטיבות, יגלה שח-מאבק סביב אגמי חושף את העובדה שלא רק שהחטיבות קיימות, אלא בליאומת שי-מקשים להתעלם מקיימן, באה מיטואציה זו או אחרת, ומקיימה אותן לחתיה. מיבן "שבכלי אין אף צד מן הצדדים מודה בעט" דותיו האמיתיות של המאבק, ויחד על כך: איטי-צמרת בחיפה גוזרים אפילו מניקטת עמדה גלויה, מסרבים לתוראיון ולהיתר מצור-טטים ישירות, ומעריפים לתעניק רק שיחת דקט בלתי-מחייבות, בר ליטל מהלכות שסר-עות שמולק ניסה לטכנע את אגמי יחידיו מועמדותו, ביוון שבכליגו האמכרי יתה-מני-ע קשה באלמוני, ויוציא לאחורי העולם את דות-הרמאים של החטיבותיו. בו בונון אחת יכול לכמע מחוגי אגמי כי מולק הכחיש באוזניו שחביע התנגדותו למועמדותו.

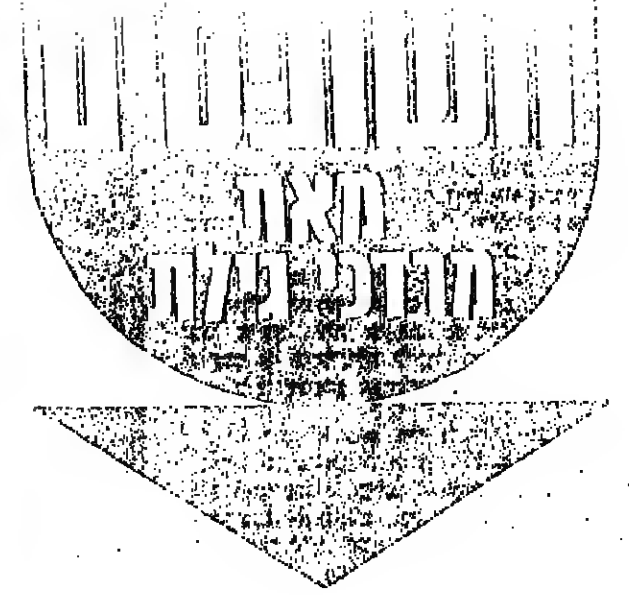
בד בבד עם זאת הדיד ורסטמן כי אפילו תהינח בחירות לתפקיד מוכיר המחוז, יוריד אוטומאטית את מעמדותו לקדנציה נוספת, ומידושו של רבר שגם הוא עדיין במחנה מועמד, בטנגנום המיוחד תוכל לשכרע כמי-וחיקי מסאלי בחיפה כי, ים בחיפה אנשים בעלי יעורר קומה שהתנועה חייבת להטיל עליהם את השליחות לעמוד בראש המחוז, וכי יש בחיפה אנשים שיוכלו לעמוד בראש המפלגת בחיפה ובמחוז, וללכד את השורות מטבען ועד טיחה.

האם לאלמוני יש גב בחיפה?

מינויו של ורסטמן ליציר סיעת המערך בקואליציה, והקריבותו של מולק ל-ורסטמן בהסתייגות מאורי אגמי, הירבירים של מינויו של שמת שחל לכר ותתייצבותם של ראשי, הערעורן האמניציפאלי מאחורי חרטמן, כל אלה מעידים שחיפה רחוקה מי-לחיות, מבצור של אלמוני, אם אגמם והחכוון לבחור את כוח נפרכי בהתבססות על מחוז חיפה של מפלגת העבודה. עימות במעצת המחוז, העלול להסתיים בתנאים אלה ככשלי-נו של אגמי, יתחא אישור גלי לכך שאלמוני אינו שליט כל יכול במפלגת המחוז חיפה, והאן אחד אינו שש להתנגלות מפעמים כגמר של נייר.

זה אולי מקורן של שמועות למיה באר-לאחרי אגמי, בכל שני תפוצות, ביניהן שלחיות לאחריה, על מנת שישיר מועמדותו ויגאל את המפלגת במחוז חיפה מפעמות שאיש אור רחוק בו ברצע מחוגי אגמי יודעים למסור כי כל האמעות הללו נודחו על-חיו על חתן, כי הוא רואה את עצמו בעל-כוחים מתאימים לתפקיד מוכיר המחוז, וכי יתמיד במאבק עד הסוף, לשיכ נראה כי-לא חתן מנסה בחיפה מרד של אמת, וב-חיל המדלות למנעה את חתונותם, ולרואת ללי ים וחיירות, ולמי כחל חתונות קומעונו הציננת חתונות.

המחנה

מי שמכרסם במעמד
השופטים הם... השופטים
בכבודם ובעצמם והם
עושים זאת באמצעות
אימרות כוף מפוקפקות.
התנהגות בלתי הולמת.
זילזול בעורכי דין
והסתבכות בפרשיות
שונות

הנאשמים מבזים
את בית המשפט

„שולמן ישלם“
נותן הצגה...

חתול שחור בין
השופטים ועורכי הדין

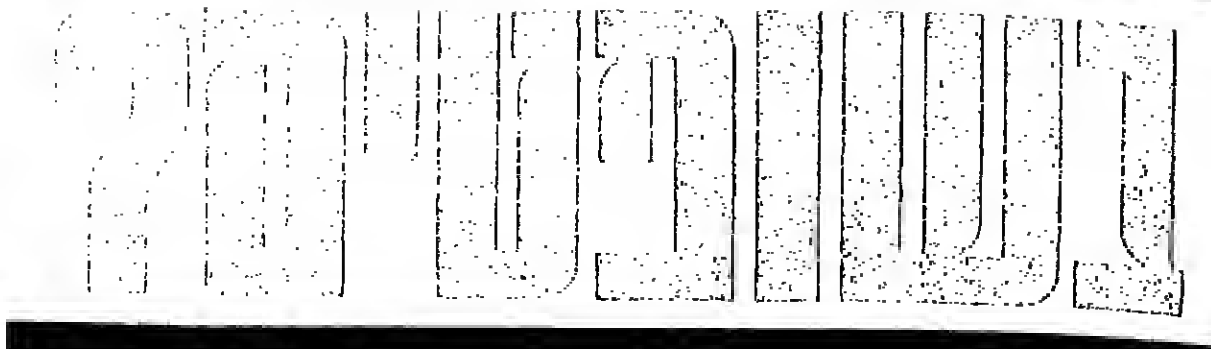
מאנשי העולם התחתון ובקשה מהשופט יהודה מרידור
של שנת יצא לנמלאות — להאריך את מעצרו הרון
בבקשה התחל תחילה על מי-מנמלות, אבל כאשר הסתבר
לשולמן שגם את החושב בחנ רק בשל תחנת יחיד אהל
לחשולל ולהתמרע.

חבריו של העבריין, שישבו בל חנת ביציע ועקבו אחי
המחרש, סתרו להצטרף אל חברים, חיכו את השופטים
ניסו לפגוע בשופט — שתצליח בדג האחרון להסגר
בלישכתי — וגמלו עינם ככני עורבה מתנחת צעדה (של
המניד ערצי צפי לדיסקי) וכמה שופטים הם הסתגרו
באולם סגור, מידו לחיבוע ואילצו את המשטרה לסרן
פנימ, להשתלט עליתם בבוח, ולבקש גם גנדם סקדתי
מעצו...

המשכורת והמעמד

שלוש מקרים אלה — ויברלתי להביא כאן
למחות שנים נוספים — צריכים, לכאורה, להצביע על כך
שגם בשנתיים הראשונות של המדינה לא היו השופטים
במחיצת „מרות קדושה“ ולגאשמים לא היה כל רספקט
הדר-אין אליהם — אבל למרות המעמד הית עדיין בוח
המציאות לגמרי אחרת. בית-המשפט היה עדיין בוח
המשפט, חשופים היה עדיין שופט, תחוק היה עדיין חק
הנאשם היה עדיין... נאשם, והמקרים שציגתי היו בבחינת
הציגים לבד שלא נבעו, חלילה, מכרסום במעמד השופטים
אבל-המשפט — בני שורביר קודק, למשל, והיום — כי
גם מהעובדה הפשוטה שבכל בלל יש יוצא מן הכלל ומחדי
אחל.

אבל מה שמחרש ביום בבתי-משפט — ומתרחשים בו
דרכה רבים לא יפים — איננו, למרבה הצער, בבחינת
יצא מן הכלל (והתפרצותו של אורי זוהר, למשל, מלמדת
כי התופעה העומת תואת בכר איננה מאמיתת רק את

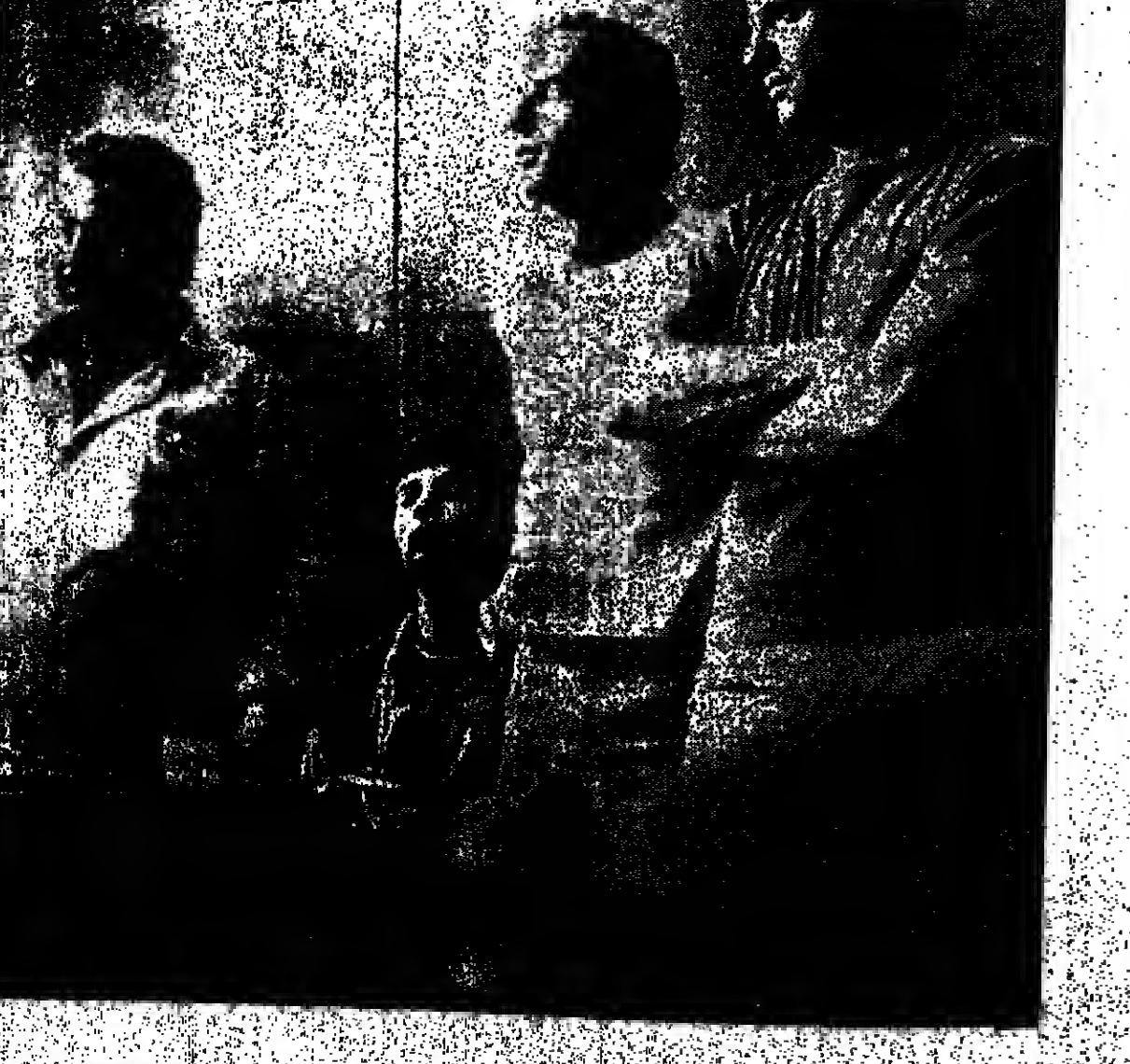
אנשי העולם התחתון) ולא תולף שרוב שבו נאשם איננו
מתמרע בבית-המשפט, מקלל שופט, יורק על שופטים
ומאריך על התובע ב„חיסול השבועות“.

אין במדומת ויבוח על כך שמצב בלתי נטבל זה הוא
העל-יוצא מהכרסום שחל בשנים האחרונות במעמד
השופטים, אכל יש בהחלט ויכות מי מכרסם במעמד הזה
ומדור, וחויבות הזה לא תתחיל אומולו הוא לא יסתיים
מחר, אבל אם יתבקשו מעם השופטים להסביר מי לדעתם
מכרסם במעמד, יסתבר ליצבור מיד כי למחות בשאלה
והם מוצאים שום משרותם והשובתם חדה והחמקה:
לדידם, עושים זאת עורכי-הדין; עושה זאת שר המשפטים;
עושים זאת, לפעמים, העיתונאים; ועושה זאת... חלוש
המשכורת!

תחלש חות מדגין אותם — או ליתר ריוק: את חלקם
מבזים אלה אין משתמע כי טכטורה השופטים אומנם
הולמת את חקקים ומעמדם — ולנשא הוא צריך להירדש
בזחלם בצינות — אבל מכאן ועד לטוריות, כי ויהי הסיבה
לכרסום במעמד השופטים, עדיין רב המרחק, לא זאת
הסיבה, כבוד השופט יילה; הוא הרבה יותר רצינית!

השופט איננו רואה

אמיתי, רצינית, אבל לא התכוונתי לדבריו
של היועץ המשפטי לממשלה, כאיר שמגר, בימי ישי, שבזם מספר
לגני שלוש שניות במעצת העוונות, ובין היחד סעו
שם כי המלח דוסי במדינתם ופולחן האישית של חברי
ועדות החקירה בארץ עלולה ליצור חוסר-אמון בערכאות
השופטם במדינה, מעצו. זו, לדעתי, יכולת היתה „החוט“
אלו המצב בבתי-המשפט שלנו היה היום מניה את הדעת,
והביקורת תמנחת באחרונה על ועדות החקירה עלולות
ויהיה לערער את אושית המוסר הזה — אבל מה לעשות
אם המצב בבתי-המשפט שלנו איננו מוחזר במיחור: אם
השופטים אינם נוגים מאותה יקדתי, אמין, ומפחד כפי

שהם נהנו בעבר; ואם המוסר מטטר אחד בארץ נמצא
בעת האחרונה בששל המדינה? מה לעשות אם אלה הם
עני הרברים היום?

אחת נחלה, מי שמגר, באילן קסן במקום באילן גדול
ובונת עליו, משום מה, מגדלים. לא זאת הסיבה לכרסום
במעמד השופטים, כמו שלא המשכורת תמנחת שלהם וק
אלה המכרסמות במעמד, מי שגאמח מכרסם בשופטים הם...
השופטים בכרסום ובקצמם, וכדי להמחיש זאת הלכת
למעשה, אני מומין את הקוראים לבקש בוקר אחד בדיבל
המשפטי בחל-אביב ולחנות כ„הצגה“ קטנה.

ההצגה תואת מחקיימת באולם קסן, טגור לקוח,
(כנור, אף על פי שזה ביגור בחוק), שבו מבי
קשת המשטרה להוציא סקודות מעצד נגד תשודים
שונים, ובאיכר נכנס מניהם השופטם וחוסם את מקומם,
קמט אחדים מוטשודים כמקובל, אבל אחדים מתעצלים
לעשות זאת. זה אינו לכרסום השופטם עובד לטור יחום,
מתמונן לרנע בסטל הראשון, הקטנטן, שעליו יושבים
שלשום יושבים עשרת השודים; מבקש את נציג
המשכורת להציג את בקשתו הראשונה ויודה לחשור, שבו
מטלת התקשה, לקום ממקומו.

באולם עדין לשודר שטק מוחלט, שגם סיכה אם חולל,
קולה יישמע, — אבל שטק כזה, בדרך בלל, איננו שרר
השופטם מתקשת לטקוב את חילופי הדברים בין נציג
המשכורת למניגור. השופטים, והשודים, מוטשדים בקול דם ומחליטים
בחדרי המצער המספרחים, מטשטשים בקול דם ומחליטים
„חויית“, ואחר מהם — גם מציף של כסכן בילגאומי —
קם סתאום ממקומו ועושה חנועה מגונה לישום. הבדאיות
כמכור צוחק, השופטים עושים לעבריון גו, גו, קטן
ואילו השופט ממשיך לתחיד את הרצועה ומשים עצמו
כמי שאינו רואה רבה, הוא מרכין את ראשו, „כתאמץ“
לקרוא את בקשת המצער וממחר סתאום לכתוב טריטוקול...

שולמן עושה הצגה

אבל הצגות אלה, החודרות על עצמן מעמים
רבות במשך חודש — ובצדק בימי ישי, שבזם מספר
העצורים הוא גדול — אינן תגורפות ביותר. כאשר
מוכאים לבית-המשפט ברישים מסוגן של מרדכי שולמן
(„שולמן ישלם“), הסור המצב עוד יותר, שולמן, שהוגר
לא טעם על-ידי המשכורת כמסכמפאט, הוא טיטום אליים
ומטרכו, ובאשר הוא סוכא לכרסום השופטם להוצאת סקודת
מצער נגור, מתחילים הכל לחשוש מסוגו.

לשני שנותים, כאשר שולמן נעצו במסם המיידי-נכמת
והובא לבית-המשפט, תעליתי „הצגה“ זו על הנייר, ומכיון
שגירי זה לא חלך לאיבוד, אני עושה בו עבשיו שיממש
לאולם מוכס, אתר כבוד, מרדכי שולמן וחשופם העלולות
אחל הסמל לחמננה ית ולשבת בשקט, שולמן מתיישב
אחל מבקש לחמננה ית ולשבת בשקט, שולמן מתיישב
על הסמל והארון, עושה „מי“ ארון לשופט, מניש
כמו בבית וקם ממקומו. חשופם מורת לו לשבת, אבל הוא
ממשיך לעצור, שולמן עומד בשקט רקח או שותים, קרין
לכל העצורים, עושה מרצועות וחמנה מהעובדות שלובד
העצורים, השופטים והסניגורים, צוחק גם בבזר השופטם.
השופטם באמת צוחק, שולמן מחכת שהצחק יישק,
אוצר לטלם, בוקר טובי ועובר למרבת השגרת: הוא
מבקש בוקר רם שידאנו לו למסר, שולח את אחד השופטים
לפרוידו, כדי להביא לו מידידתו כמה חוגת תחתונות
„פוקי“ על שורש אתר לנשת למזונן בית-המשפט כדי
לקנות לו סגירות: שואל את השופט תיכין יושבים
תחתונאים ומרדע אין דואגים להביא צלמים, ומבקש מכלם
לא להרין אחו, כי היום הוא עצבני.

כל התצגה תואת מנחשת כמכין כרסומת של שטיח
בקשת מעצד, אבל חשופם משה מה אינו הם על בכרז
ועל כבוד בית-המשפט ואינו מורח לתרחיק את שולמן
ממאולם, הוא מאפשר לו לדבר, לאיים, לנחש בקול רם
חלק סקודות לשוטרים, ורק כאשר חושך הערב לבלי
נסכל, הוא מוסיף את „שולמן ישלם“, כי אם לא תחל סכר,
הוא יאילץ לסלק ממאולם. שולמן כמכור אינו נבה
מאחרות וממשיך בתצגה ואו מודיע חכופם לשוטרים, כי
אם הם לא ידאנו שיהיה שטק באולם הוא ימשיך לשמוע את
בקשת המצער...

איני נחמקו, תלילה, לעשות הכללות ולקבוע כי בה
מתנהגים כל השופטים — אבל המציאות העגונה
כטטרת, כי גם שופטים אחרים נוגים במקרים כאלה קפי
שגור אחל שופט ואינם נוסלים את חחוק בדיחהם: אינם
מצוים על המסטה להוציא את הכרס העצור ממאולם;
אינם שופטים את חריון בבקשת המצער נגדו רק במעמד
מניגורו; ואינם מורים להעמידו לדין בגין מויון בתי
המשפט.

תבזין תוח הסן ככר מוטן, לחופפת שכיחת בבית-
המשפט, אבל עובדה זו, שהשופטים מודעים לח חסיב
עוררו כמזכורת רוח, למח, חשופים ממשכיים לתחשול

האם

„כתבות תחקיר“: יומרתן ומיגבלותיהן •
תסריט אלטרנאטיבי ודמיוני של פרשת
ווטרגייט • משקלן של הדלפות • תפקיד
העתונאי אינו „לרדת אל חקר האמת“
אלא „לאותת“ – להצביע על מגמות
וסכנות; אין הוא מדען, אך רצוי שיהיה
קצת נביא... • האם יכלו אמצעי-
התקשורת למנוע את ה„מחדל“?

ליוון לא לנרעון לביארי מניע סרס בעבד
וראיון המרעיש שולו, אלא „סרס“ מניע לי
וופט צבי ברנזון, שראה לערב את אמצעי
תקשורות בענין באוב, אשר לסי חברת ברבים
מוטב היה להסיריו ולחקנו בפנים ובציני
ת. מוטב היה כך, גם מצד שורת הדיון
הצדק וכבוד המשפט.

לא. — נילוי מלוא האמת" באמצעות
העזרתו וזאת יוספת שווא. באמצעות התחזק
ינה. מפרטית ואף אפשר שהיה מפרטית. היא
והחל ממוסרה. ואלא אחת — נוקה מרובה
ועתולה. באמרו הנ"ל כפיו ארדא אפי
שניין בדיוס שבו ווסס וירדא ארדא חסר
ירשש. לטני במתשים שנה: "הספק הד"
שנה הוא לאותה, — להצביע על מאור
הספק האמת או לשפך אור על עובדות
העולות. להעמיד בויקתן ושמלן זו לעומת
זו ולעיד מנות מצאות שביידיהם ויבול
לפול על פיה. מכיון שכתבוהו מציאות שנות
התחזקה לא האמת שזאמנו לסדות שנות
מכור היא יסמון כי קו עשיתי לחקור זו
זו רק במקום מפורשים ונתיידי למדי (כנח
במסדת העזות של ביהדות או של משיח
בדול). ואילו מעברת המכור המוכח
של תיס מוסימים שדכים בת התחתנים
והמנות הכחיות — נבצר קו העזותא ו
מנות העזותא. לשים את ידס על האמת

[illegible]

עך היום, חוזר וברשטין אינס ממסרין
מירוב אנשים שמיטע להם אז ארצו
יירעווען בהלום ען שריווער וווינער. מביה
היא שמהליסעם הם אנשי שירות-הבית (סי
איי.היי.) והבולשעווים והדאליה (סי.איי.)
וואלען ווען עמעה היה מן רא סובייט-
ומשעם אלל התובל לממשד השאטווא. ו
הרעוהו שמריווען שמאטוריה תעליעם. שצמם
והינו נתנו רוב וזעו. מכניס בחבלי. וושינר
מן סטעם שכם ממכיר אז יגידו השטוריס
האנטיגאטיע של ייטעס צימער קסער: גרן
עחוס..."

[illegible]

האילו הבחיס'החוקרים של ימינו עולים לאין שיעור על קדמיהם. הן בחשבולתם. הן

(ב) חמדי קיום התשש — כמו בסקום — שמישורו קידום אותך ויגדל סכר את ה מציאה: איך בחב של עתון אתר מתחיה שגם הוא עלת על עקבותיה של אותה פרט עומת. לך — סבורים להחיה. ואין סגל לבדוק את התחומים בריכת אתר בריכת לאשור את המסקנות.

לשחי מיגבלוורמן אלו יש להוסיף מיגבל של מוס: גם בעתון גדול של 60 ו 80

שונים מן הקצא אל הקצה מצד זה של האגודה היו מחיצבים, ה"גורבים והחיצבים", ו"גורבי ההסדר" ו"גורבי ההכנסה", מיצלי, שר-הממשטהים לשעבר, ארליכסן והדורמן, שני המנהלים המרכזיים של הבית הלבן וכמובן יקוסק בבבורד ובצמח, הנציג המזרם-שעם, ששידורו נעלה מכ סקס, האילן מעב-ההסדר סטירד אנני, האילן מעב-ההסדר חנני וז'ורנסקי וה"גורבים" שבעל-החזית: הרואה: בחידי התנועה של המפגש הנחמחח הארטיסטי והבמה הכחה אישיים מרביים של התנועה לליברליזם מורח.

אין העתון תימי יכול להתחרות בראדיו.
נס לא מבוזגת ההתנסה: הראדיו משד
מהדורות חדשות במשך כ"ד שעות ביממה.

פרשת
זמאם איגלטון

אס תחסידיס האט גראד גנוגס, "שטערן בעיערע" לאו דוקא! זי ערלזט זיך ארויס צו גיין שטארק פונעם יישוב, און ווייבס און קינדער וואס וואלטן געוואלט פארבלייבן אין איהרע איגלטאן, האבן געזעהן, וועגט איהרע איגלטאן בלויזען געוויינט. א.

[illegible]

ותם של אמצעי-התקשורת, לסי המונח ה-
קובל ביוס. מה מידת התקפות שבמיעון זהו

תסריט
אלטרנאטיבי
ל-ווערגייט

[illegible]

לום — מבנות המביאה לידי עזרה ודאגה
חיו מי ישרון. סמלי הדבר הזה
עניי ארטימיסטים לך

[illegible]

„איתות" ו„בוננות"

עתנאים יבילים רק — "לזאת", לבשר
המתרחש בשעה שהיה מתחיל.
נס זה תפקיד מבורך ורואי [מבורך]
העונאי רשאי ואף חייב לפרש את חזונו
המתגלות. מכירה שלו תגלות — אך בתנאי
שטרם נחזוהו תנאים מסייגות ואמניעולת
חבאי בשבועתו את האמניעולת תנאים
ול תוספת התרחקות. התנאים איננו מרעו
בדיו בלי יתירות ומוקד של מידע. אך ביד
שיחת מתחן בתוכנה של אימי נדון. בכוונת
היחיד (insight) בלעדי. דחינו: בראיה. המסמך
של דברים. מעבר למסמך החיזוי. המכוונת
חסיס על תנאים — לא. לחשוף את חב
אסח, אלא לחוש תגליתים בעודם באיבאי
לחוש מכוונת התגליתות. לשלש ולתעורר
נוריס אימנודראליס — בשביל שיק
קוראים לתחזאם בסככי השיצאות ושב
עליו לשבח של האת בכוונתו. בכוונת
קורא. ומתוך נבואת לחסן וידא את הער
תחזאם.

שתי דוגמאות:

יתור בתגלוהו ולבשן מטהוהו צנת יתור
 ותבנותו ותשית האנניה במתרהוהו
 חשימ אולי שמשהו אינו כשרה במצוההו
 מלישת אורח'ב שמשהו א מטהוהו
 מושמ'ב בושמ'ב פשויר העלימ'ב ודמ'ב
 לקטוב בלתי-שכני של הכוחה המולמ'ב
 חור'ב למשל: מה קרה לאדמור מאסק'ב
 קרנ'ב ירה מחמת'ב בתבול'ב תוקר'ב לו
 מסק'ב בלול'ב לא חלמ'ב על מס'ב תשע'ב
 המעמד'ב נר מנח'מ דמק'אש'מ מנח'מ
 אכל יתור'ב בשעור'ב ונילו אחיר'ב עתה
 אית'ב יתור'ב יר'ב מצביע'ב על השכונ'ב
 בלי להכיר בנות'ב זה טיב'ב זה — אשכנז
 שחית'ב נבעת'ב המעלה במלכות'ב אשכנז
 שית'ב ונש'ב מעמד'ב הכרזה'ב על תרבו'ב
 ג'מ'ב היו מנע'מ ממת'ב ב'מ'ב מ'ב יר'ב
 אשכנז ששור'בית'ב חסר'בית'ב היזה'ב ונש'ב
 מר'ב

● אצלנו, שום בתבות-חוקיר של עתה

אין לו דין. נמצאת אלא שכל המעשה
הבטחתי תעלה. כחתי על התענות
הרב לבנות על דוריהם — א. א.
תחלת מערכתם באוניברסיטת ברס.
נמצא שכלל צדד שרונים וטובלינסקי
שנים נכונות לשון. הנאציה. שילד
בכונתם ראה את נאמנותו של
שנים. מאחזתי על כבוד שפתי
ובא. אשר שתי שפתי אצל
ביתו. את. חת שפתי. וקח
הפסוק ברוך ארא — כי ידע
החפשי. לא היה בא לשם.

א. חתתי על התענות לא רק
מאמרו והענין בדין. אלא גם
מאמרו ולענין — לבנות את התענות

פאסיביות

[illegible]

אין עושה. אלמלא יחסות של גורן עמו

ב"ה, פרשת"י, זכות על-ידי בית-משפט

פרשת "עיני הדין"

במקצותם חתנותיהם הן במחיצתה ו'
זכרונה שלחם הונע כסולם — ביריכב
ותקייבם אף יומות המדעיות. ה'
מקדמה אמר א"י אשכנזי אין לו
ל' מן שטחך עתה בזה עולה
עניניה של מדעית (מקבל מהם מה
מלכיותה. שומרים: זה מה
מקדמה ברם המקרים נבאין מן הכהן
למלך של כהן. עתה שומרים ומקדמה

[illegible][illegible][illegible]

השאלה המהותית היא מהי חשיבות ההחלטות האלו? האם הן מהותיות או שיש להן חשיבות רק פורמלית? האם הן מהותיות או שיש להן חשיבות רק פורמלית? האם הן מהותיות או שיש להן חשיבות רק פורמלית?

[illegible]

החביון ובידיהם של גדולי
המלומים ועד מיסמכים המכילים
החל לגורם לניסיונות של כמה
החנים המוקדמים. שחלל
עבד ולגנו אחרו את שם מה
היה כל מבצע השם
שחוצים (או שחוצים)
מנסים לשחק את
משחלים לזרועות
צמח את הפרט

[illegible]

התחלתי לכתוב את הספר הזה, כשהייתי בן 17. הייתי אז בן-בית, ונחשבתי ל"החכם" של הילדים. הייתי בן-בית, ונחשבתי ל"החכם" של הילדים. הייתי בן-בית, ונחשבתי ל"החכם" של הילדים.

[illegible][illegible]

(continued)

1990

...and the

תומס מאקווינו

[illegible]

האב לרבאטן סיפיר כי דרישות להשתתפות בודיעה המוסמכת יגיעו מכל היחידות, אך במידת האפשר, יוגו, גם תוצאות הקורסוסים, ואומנם אחד התנאים החשובים בודיעה היה תושבן הפוליטי הישיר, את א ת ה, "כ"י" נתנו הוראות ודגשנו גם על קורסוסים מעשיים, כמקובל, אך הורשנו רבות בתחילתו ותחילתו של פסקים, בסך הכול הורשנו כהרעלה בשש מאות ורצאות "לביצוע" (דברי ירכם).

מתקדם
או
שמרן?

פילוסופיה של עובד אלילים

[illegible]

קדוש, בוסם אורחם"

החסיבות של אונות

הייסטוצטאדיום" י"ש עוקץ אנטו-יהודי, אך דבר זה לא
לידי ביטוי נמחדש כוועידת דומא.

אל תאכזב כי אכי נרול ממני, ויחנן סדק ייד, סטוק כ"ח.
ו...אגני עושה דבר מגנסי כי אם באיש לימדני אכי אלה
אזכר" — ויחנן ח' כ"ח.

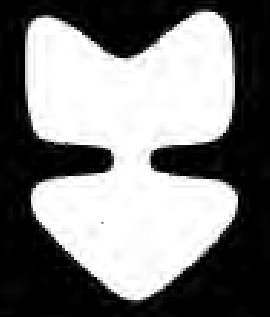
כזה היה הוויכוח על „תיאוצנטריות“ ו-
„כריסטוצנטריות“, וגוסטאב הפתרון שעליה הוחלט לא
תביח את דעת הכול, במובן, ככל ההדבשה הזאת של

[illegible]

A high-contrast, black and white photograph showing a group of people in a dark, possibly outdoor setting. The image is heavily shadowed, with bright highlights on some individuals' faces and clothing. The scene appears to be a gathering or a performance, with figures in the foreground and background.

פרט מתוך „חאטכולה“

מודעה זו כבר אינה אקטואלית

כאן אין מודעה

בשקט. גדלו. פי 5 תוך 4 שנים.

המודעה הזו כבר אינה אקטואלית. היא מיושנת ויש להפסיק להעבירה. אנא אל תפזרו אותה.

מאז פרסום המודעה בשנה שעברה גדלו ב 50% נוספים.

והמהפכה השקטה עדיין נמשכת...

בנק הפועלים

המהפכה השקטה

רחביה וקוץ בה

כתב וצילם יעקב גרוס

ההנהלה בחי' מנחם בגין וכאמור היא לטובת העובדים המאסיביים בחי' ציבור הנמצאים כשכונה ונובלים בחי' הבניין הגדול ביותר ברחביה, גובל בחי' רחביה, הוא בניין רסיס, שזוהי עד לפני שנים מספר מגור ע"ש סיד תיקון מסיאור. הבניין מעוטר בקשתות, צלבים וסמלים שהם מורשת הכנסיה. היום משמש המבנה משרדים שונים, וכעיקר משרד החינוך, השם המקיף אותו משתרע על דונגים רבים, אך איש לא טרח לסלול כתוב דרכי גישה המגיע לבניין בחורף נאלץ לרדוש בשלוליות הגשם, והבא בקיץ שוטט בחורף בחורף, בשהגוף תעופף את המבנה הישן הוא נן של עשבים שוטים, קוצים וחומות. חצר בית רסיסבון נוכלת כניסגיסת רחבת, כשבחורף נמצא בחי' קברות קטן של נזירים. גובה הקוץ בעונה זו מכסה במעט את הצלבים על הקברים — אך העבר, בנראה לא מפורע לאיש.

בתי ציבור אחרים, כמו בית משרד התחבורה וזית הסוכנות היהודית, משתולים לשטור על חוצה נאת ומחזות — אך אבוי לנכנסים בחצרות האחרות. לבד מצמחייה רבה נפגש הנכנס לבניין הסוכנות מרחוב אלהריי באשטח מבוערת של קשתות הבניין. האשטח נעשית בפלחמת שטח ודמים, שעת שירושלים ויתח מופתת וזית חשש מרסיס גגוים — ומעט יש טעם להשאיר את הלבנים וחי שוחות במוכרת נצח?

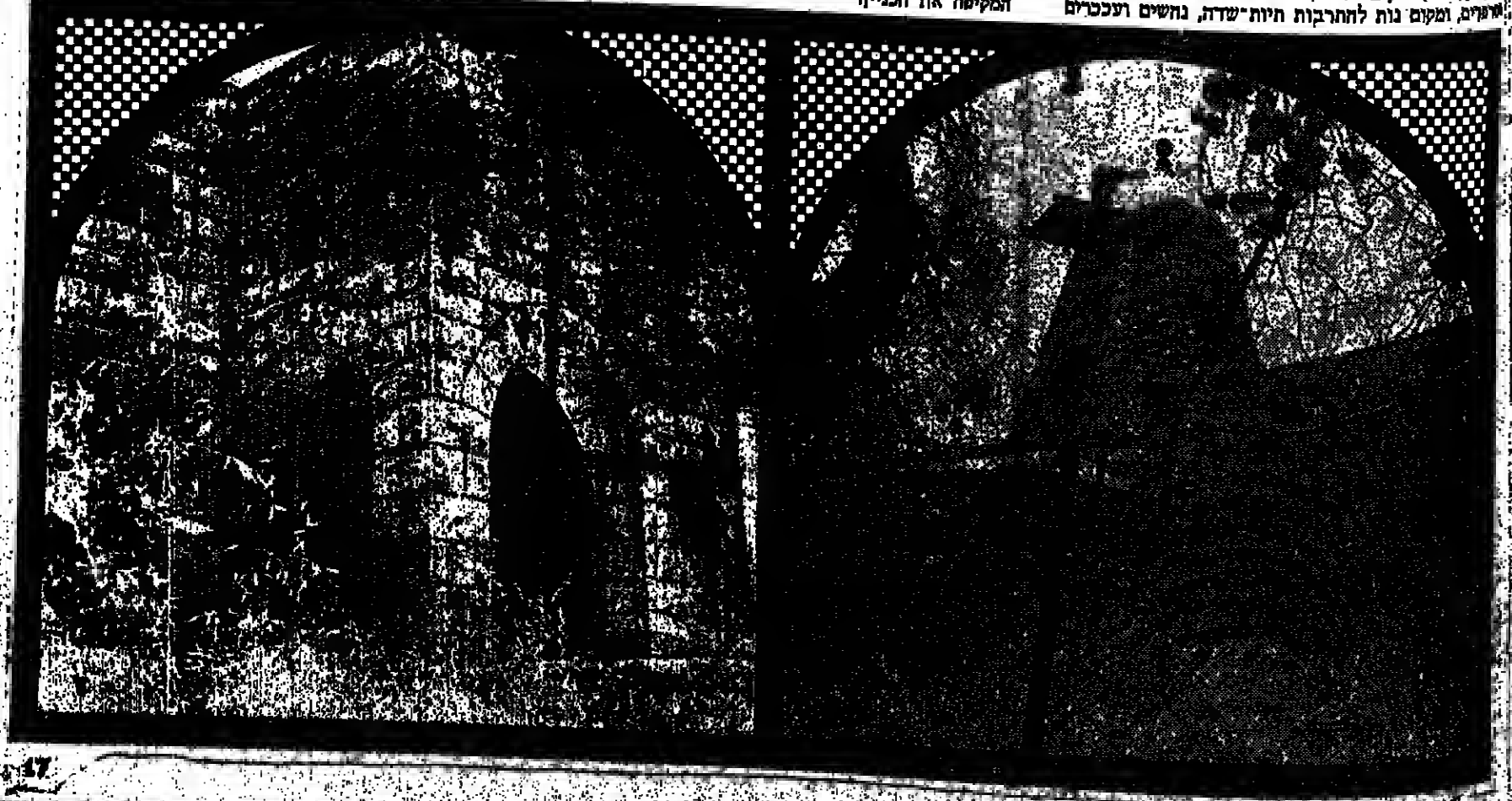
רחביה, שחורכות וזית של דחת סמל לחושבי יד שלם, מודקנת ומחזקת. עם זאת, עדיין לא מאוחר לעז ניק לט סידול קוסמטי, והגיעה זעת שחזירה תחייב את בעלי תבנים, וכעיקר הבתים הנטושים, לסייל את המגפעים והבראותיים המצטברים בהצרותיהם.

— רכר המשות משרד הברואחי חמור ראש העירייה, מר טדי קולק, נר כשכונה, אך משרדות אותו בוזארי בעיות ההנהלה רחבה בשכונות של חברת השוליים היהושלמית — כעיות תרישות שלא באו על פתרון.

כתים אחרים ברחביה הקידשו ע"י בעליהם והנהלים לסוכות ישיבות על-שם, ובחיס אחרים ניקנו ע"י מוסדות רחיים כרי לשבן בתם ישיבות. גם מקומות אלו, המכונים תהרת בין כחליהם, "מצטיינים" בחצרות מוזהמות שקוצים גדלים כחן פרא.

כיתו של דיר פרוזנין ז"ל, מאבני הסינה של השואה בירושלים החדשה, עומד נטוש ברחוב איכו-עזרא בלב רחביה. פסולת רבה מפלאת את תהפ"ר הירחבת, תיסי הבית שבוהים והחלת פירצות. קשתות החוליים המבוהות בירושלים נקראת ע"ש ר"ר פרוזנין, אך ביתו נראה חים בחורבת אומללה. בית אחד הכולם בשממנו הוא בית חתנת-זית ברחוב דמבין, בסמוך למלון-המלכים. הבית סגור בלפי תרועה בחומת אבן, אך הצצה מכער לשעריו הצעולים, או הזירה מבעד לגרר. האחרות המודעות חוששים את הבית העצום; וזו אחד הבתים היפים שחי ברחביה, ונרלו מנע על כמות המאוננים. בתים אלו שזינתו, הם הבולטים מכין הבתים הנטושים בשכונת הזיקור, שזקניה אינם מש- אירים אחיהם דור המשיך.

לצר הבתים הנטושים קיימים בתים מאוכלסים רבים שהתנהגה בהצרותיהם אינה נשלח מנו של הבתים המושק- דים. ביתו הישן של אהרון חיות דיל תוקדש לשיבה על שמו, ודרכו ש"חיות" מאכלסות אותו על פי צמידיותהנר המקיפה את הבניין.

מלך של

בגלגולי הקודמים

צביה בן-שלום

בגלגולי הקודם הייתי במסורת. לאבי היה מברך ילומים אך ביקרתי בו רק פעם אחת. ניהלנו חיים שלווים וקצת הדוניים, אם כי תחת חיה מרעה ומבנים אורחים. לעיתים יצאנו לציד בבוקר או לאירוע. והאוסנות הכושית הנאמנה שלי ליוותה אותי לכל מקום. דומני שחלחלה באיזה הרפתקן סקסיס והתבוננתי לברוח איתו לחוד...

לפני-כן, בואת אני בטוחה, הייתי בתו של יועץ-חצר בווז'ה העליונה. אבי חיתה חאשה חיפה ביתר בכל הקיסרות ובאשר תעתי לפרקי לא חתמתי אף באל ושערי הארמון שייגברו היו מתחילים במני. נקסס הדיוקנים שלי היה תמיד סלם שמות של קצינים עשירים ואצילים וכל הנערות קינאו בי. בקיץ נהגנו לנסוע לקאזלבאד, בחוף לשוויץ או לאיזה קוראורט ואפוא, רק חוד רוממנה הקיסרית טיסי חבטת בי בעין עקומה, למרות שהוד רומסונו פראנץ יוזף לא היה עוד צעיר.

לפנים היו חורי בעלי אחוזת ברוסיה. היה לנו ארמון בפרי סקסיס ועתיק, מוקף פארק ענקי וניגו וזכור את הטיולים הנפלאים, עת ליוותי את אמי בביקורי הצדקה שלה בבקתות האיכרים שלנו. האיכרות הזקנות נהגו לברכי ואם כי חודו בניני למשפחה לא תועתי למשור את ידי אותה נשקו. את החורמים בילנו בביתנו במסורגה, בקיץ נסענו לקרים וזעם אפילו תוצנתי בפני הצאר!

בגלגול קודם הייתי בני-אורליאנס. בלורם - חית לנו בית בעיר, אך ימי הילדות המאושרים עברו עלי באחוזה בפריז, מוקפת שדות בותנה ושירי בושים עוצבי קצב הרדיוני מדי ערב. הייתי נערת חופשית, אפילו פראית במקצה, ובהמלצת אחת מדודותי הותלט לשלוח אותי למנימית סקרה-קר בצרפת. האנייה טבעה.

לפני כן נהניתי מחיים נהדרים, מנוונים ומעט מופקרים בוגציה של תדונים. או אולי הייתה זו רומא של חבורים או מירנצה של מדיצין. זקן תביב אחד חייר אחרי והתעקש לעייר את דיוקני בשאני מחייבת חיוך מסתורי.

באתי חגלגלים היה אבי מאנדארין מבובד מאד וחודי שארמון היו מלאים זמרים מכאניים תוצרת חונ-קובל, לא, ודאי שלא! היו אלח סתנות של תקוסר היפאני!

חייתי גם חבת של מונסוומה ונפרסטי ירוקת העין ואתונה תהאומה של תלנה מסריות. אלמלא התעקשה חרה לנקום את עלבון התפוח וחנינה בלבו של פאריס אהבת לאשת נשואת דוקא - היה האיליאס נכתב על אודותי! איני זוכרת פרסים רבים מחגלגלים שקדמו לתקופת הילמדת ביעורי החיסוריות, אך אין לי ספק שהפעם - בעונותי הרבים - יזמן לי תגורל נגדל גרוע מכולם. מעולם לא הייתי בארץ כח בלתי מולחל, בתקופה כל כך מסובכת ומעולם, מעולם לא חזנה הממשלה לחתלים בבת-סתר בחצות הלילה שעלי להוריד את רמת החיים שלי.

ואולי אין זו שאלה של מקום ושל זמן - אולי משוט לא בתרתי הפעם במעמד תכנון!

שנורקל

יגאל גלאי

הראשון אצלנו בבית בסריש את התגודות חבלליות (נלי עד נבה-לל) הוא הפריזר. הוא עושה את עצמו אילם ולא-איב-מנטיק אבל תאמינו לי שאי-אפשר לסר אותו. לפעמים בלילה-בלילה, בששור שקט בדיחה, אפשר לשמוע אותו בוכה. הוא סואר ונקי ואנו מקפידים להפשיך אותו פעם בשבוע, אבל הפריזר יורע שזח בלוק. הוא מנסה לעודד אותנו, קורץ לנו בחיבת ואומר: "מספיק עם המשחקים, הברים, למה אתם בבלל מתעסקים איתי. עזבו אותי במנוחה, אני כבר לא שונה בלומ".

לא נעים לנו להזיח את הבר ותיק. פעם היו לו ימים סמאריס, חיינו אחריו ללא-חרף והוא היה מספק לנו שסנת ופריזרטי, ענבות, חלב, מיוג, כל מה שרצינו. חיום בשרה אני פוזה את הפריזר בעדינות וקועק לתובו כדי לשמוע את החוד. כבר לא הושש שאינו צננת של מסכה סשובה היפול ומשבר. אין סבת שחלב יחמץ. תפריזר סתתה בבאבנו ורואח אין אנהו אובלים את חלב. לך תסיר לפריזר, יש תובנית סקיפה לרסון בלכלל המבונות לספון ארבעה מולטאר לירות החציבה. מספיק שתני לו, "חלב - לירה" והוא חתף חלב חששלי. או מה פתאום שנספר לו על עיקור מחצית תוספת חיוקר, היסל-בואה שעשועי-תעשיים!

באילו שחצות האלו לא חספוק חודיע לנו חאיש הקטן, זה שמדליק את האור בפריזר, שחוא יוצא למסיה. ממילא אין לו מה לעשות יותר. בשבוע חבא אנהו סנתקים את זרם החשמל וחופפים את הפריזר לספריה. אם אין חלם - שתחית תורה.

ספורט

לזר

- במה עולה חיום קריו?
- יקר. לא בשבילך.
- וצד?
- קצת מתנה, אבל תעוה.
- מה עם פלז?
- מבטו בבר, לפספס-קולח.
- ברמנר?
- סקוטי. אל תתעסק איתם.
- אז אולי משחו יותר זול?
- בקנאואר, יארייט, תלוי מה אתה רוצה.
- בבמת תקילו?
- רבע, אולי קצת יותר.
- יש לכם מפתח? אולי באיבין?
- באיבין? מבור. אין מה לדבר.
- לאסו?
- פולי. מאחרי המסך.
- אז מה יהיה?
- תיקת משחו מקומי.
- למשל?
- שני מיקי בקובין? ואחד אוננה באריות אורגנלות עם אחריות לחמש שנים. אולי גם אנגלנד?
- כמה זה יעלה לי?
- תענוב בסך. זה ספורט!
- ומתי אפשר לראות את חסוריה?
- תבוא משה. מי אדוני?
- סוחר. חווה לגידול שחנ-בדורגל בע"מ.
- מתמש איזה פר-הרעצה משובה? סיבמנו על שבת?

אמנות הבישול

יהושע סובול

המבשלת הצעת לעירוף המפד"ל למסלולי ידיו: אין לשלול סאמץ מצוינו לעיתים המפד"ל למסלולה (מיל)

ובכן, הידיעה מעוררת-התיאבון יצאה סוספוק מחסבת. אי-אפשר היה להסתיר אותה יותר: ניתוחו של תבשול נש אל החרוב, וחרר לחייו של תבנו לענייני גסטרונומיה. חלה בנס לטראנס, ובעוד בלוטות חרוק מאריות נחרות במי חרוטט, יצאו נליו בעקבות הית במי פנא אם לא באש-תדושה, חשף ניקודלין, בשתוא רבן על המקרר ונובר בירבה-מירותיו. - הרי זה היה המקרר של גולת! קרא תבנו תנססרונמי חנדחם.

- נבון, חיוך חשף ניקודלין, אני מחפש שאריות. - אלא מה? ביום, באשר חארץ עוסרת לפני תקופת צנע עם עליונה-המיסים וניקור תוספת-חיוקר, נשמש אנהו דונמא לעקרת-הבית. נוביה ברבים שאין לחשליך מהמסבת אף שארית של סוז שיש בת שרוד של קל-אוריה. חות, רחב כמו ענין - אמר ניקודלין. בחוצאו מהמקרר קערית מיוגה אל-לח-שבות. אני מסיר בחזירות את תעובש, סוסף קצה שמן זית, וחופ - לטיר! חנה צלחת גיורועשט שהתיש. אז מה אם תתיבש? מוסיפים קצה מים, מערבבים, וחופ - לטיר! איו תבנית בוררת! נודעק חשף ניקודלין, ויונק במקבות תרץ גבית רוקמדיור-דור שצא בוחלה עצמאית ומואצת לעבר תטרקלין: הפוט אותה לפני שהיא מגיעה לטלון! לא נוכל להשתחרר מחריה! אסור ששולח תיפקה למת עין! שתתסחות זריות של חשף, וחילת-החון אקרוכטית, ותורץ גבית הרוקמדיור-דור נוחה נחיתה רב בטי.

- אבל מה תעשו בקשר לרית? - ידיו הגסטרונום, אתה עוד טירון בבישול, חשיב אשף תדושה עם שחוא תוזר להנחה מאונבת ולבתיש נמרצת בטר: תכה עד שנסגר את המבטה, ויווצר קצת חלף, ואז תראה איך השאריות האלה ימלאו את המסבת בריח תזק של גורן!

- אבל מי יאכל את זה? - כלנו נאכל! תבשיל מומלץ ע"י אנדח שומרי-משקל.

111 - כן כן! משוט מאד: אי-אפשר לאכול ממנו תרבה. הוא סותם את התיאבון אחרי הכמה הראשונה. מה אתה מתפלל? לא קראת מה שקרמנן אמר בסוף חשבון? הוא אמר שמחייני המפד"ל התדשים מעורלים סלדית. - אבל תבשיל שלך עשוי משאריות של מזון ישן? - ידיו, אין חדש תחת השמש...

המפד"ל בין קודש לחול

דד שבה וייס

המפד"ל חובשת זמן קצר את מסלולי האופוזיציה בבגסט ובבר הספיקה להפיה בה רוח נעורים. היא נוקטת עסדות קיצוניות יותר מצעירה, המרדנים בעבר. המפד"ל נורית את ה"ליכוד" לעמדות קיצוניות ורומת אותו לבירת אנסי ממשלתית. המפד"ל ססית את החרית התורנית לנקוט עמדה אנסי מסשלתית קיצונית. אנשיה, יחד עם שאר חברי האופוזיציה, נמרו אומר לשים מצור על ממשלה רבין ולשים אבני מבשלה בכל אשר תפנה. האופוזיציה עושה ואת במעט ללא תבונה, בל עניין, ולשם כך מובנה אף להתפטר בעניינים של פרונסרה.

ממשלת רבין סרם הספיקה לנקוט עסדות מיוניות, בענייני חוף ופנים, השונות מעמדותיה של הממשלה הקודמת וממשלת חסעבר, בה שתתפתח המפד"ל. אך המפד"ל השתחית את חרבה האופוזיציונית ומציפה אותה כנגד עסדות שחיו מקובלות עליה רק לפני שבועות אחדים. כבר עתה ניתן לקבוע, כי חנוש חדתי האחר, הנחשב לקיצוני טור - החזית הדתית התורנית - נקט בעבר, במשך שנות זר, עמדה תבנית ועניינית יותר ומבובדת לאין שיעור. מה סרף את המפד"ל לתוך האסוק הפרלמנטרי שלה?

אפשר לחניה במה ובמה נהנות: (א) המפד"ל ומרביבה החיסוריים היו במשך שני דורות מפלגות שלסוניות. חן נטלו תפקיד ממשי בציצוב השלטון וחלק לא מבוסל מן העוגה השלטונית. מחיבם זה דוכס התנהנות המפד"ל להתנהנות שסוערת של מפלגת העבודה, לו עברה לספסלי האופוזיציה. חיא נגרה לאופוזיציה ע"י קערית וקנאיה, אך אנה מסוללת להסתגל למצב חדש. בסובר זה, דוכס התנהנות שרית לשעבר להתנהנות חלק שסיר חעבורה לשעבר. ארבעים שנות שלטון ועשרות שנים של חנוה במשרות שרים אינו עניין של מה בכך. במדינה בה אין השלטון סתחלף מדי פעם, נוצרת תרבות פוליטית בה סתייחסים השליטים למשרותיהם באל נחלה מרסית.

(ב) ממשלת רבין אופינית ע"י השפעה נברת של רור הפלמ"ח. קבוצה זו ססיוירת בעיני הדתיים בסי שאינה קשורה למסורת ישראל שגא. קבוצה זו, יחד עם אושים בנדעון האונגר ושוולמות אלוני, מסמלה אצל המפלגות הדתיות אסימות רגשיות, או אפסית בלמי נשאי חדת ומסורות.

(ג) מלחמת ששת הימים עוררה בציבור הדתי רגשות רתיים רומנטים בלמי נחלת אבות. המפד"ל פתחה עתה יותר מאשר אי-פעם לנסחאות המדיניות של חנוה ה"חרות" בפרט וה"ליכוד" בכלל. ממשלת רבין מצסוירת במי שאיננה סתרשט מן חקשר החיסטורי והמוסטי של עם ישראל לסתחים שמעבר לקו חירוק.

(ד) המפד"ל נחלה בשלון יחסי בבחירות האחרונות. ייתכן שאלמנצים קיצוניים במי שהתגלמו ברשימותיהם של חו"ר שאקי וחרב בחנא, נסלו ממנה חלק מסציוניה חפוטנציאליים. אפשר שהמפד"ל חסעה להחזיר לחנק את ביח האוברים. אך סה שמתקבל על חרעה, מעונן בעולסו של תהשבון חפוליס, נראה שהמפד"ל עושה "בלוף" פרלמנטרי על ממשלת רבין כדי שזו תפחה את שערך במני חספדל.

איש חמפתה בפרשה בולה חינו יו"ר תחלת חסופנות ח"כ פחש ספיר. אם תחזור חספד"ל לקואליציה טימן הוא שפחש ספיר תומך בממשלת רבין.

ברוך שפטרנו

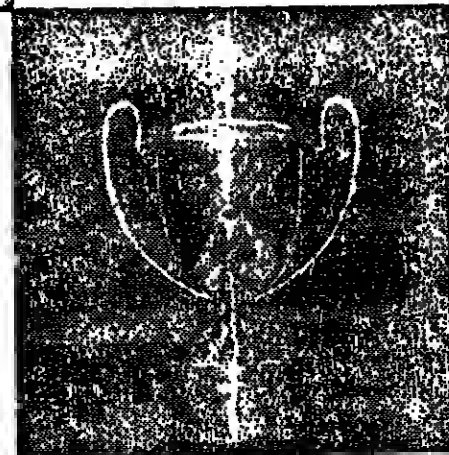
אהרון בכר

עבר חודשים בלי מפד"ל בממשלה, והמדינה לא התמוטטה. אני לא חושב שיקרה אסון מול אם נציגו של הקדוש-ברוך-הוא עלי-אדמות ימשיכו לשבת באופוזיציה ולהצביע שם יחד עם בנין. זבולון חמר מתאים לבנין ובנין מתאים לזבולון חמר, ושניהם יחד סהאיים לרב צבי יחודח קוק, בובש שבס ומשהרר אדמותיו של חמור אביו. הברית הקדושה בין הלאומנות וספרי חדה לא נכרתה אמתול ולא שלשום. מה היא שותפות בת 25 שנים בקואליציה מסשלתית - לעונות בריט-דמים שכל אחד ממרביביה משלים בל-בד יפה את רעהו? מסשלת רבין כבר חוביתה שבועותה לבחון מחדש אי-אילו אמיתות נשנות, וכסה טוב שב-מאיר וזבולון חמר אינם תלויים על צווארה ואינם בובלים את ידיו ואת נליה. משקל המוסרי של יצחק רפאל אמנם חסר קצת ליד שולחן חמסשלה, אבל סה לעשות, מה לשות, בבניין ציון וירושלים נתחם. אני כבר לא מדבר על מן הוא יחודי ועל כל שאר תיילונים תנאורים חסמונים בתרבותה המאליפה של חשוקף חדת ששוקק שנים רבות את תפקיד לשון-המאוינים וסחש בסעט כל מה שניתן חיה לסחוט. בוח חם חיו טובים סאור.

חיום מתרילים למששלה בלי ווספד"ל, מהר אפשר להתחיל להתרכל נם להצעות חוק שרית חספד"ל אינו נודף מהן ומחרתים אפשר להתחיל לבסל את כל חטירות שהוטלו בחשראחה על ציבור חילוני וחף מבל אשמה, שואלך שלס את מחיר סחתיט. אלוהים, חסל, יסלה לבלוט אם לא רק בעלי חובלות יובלו לנסוע לים בשבת, בתוקף תזורה חמפד"לית חמפלה בין בעלי מבונות פרטיות לבין נוקסי תחבורה ציבורית, ונדמה לי שגם הוא יחיה מרועה אם תפקיד מפד"ל לשבת באופוזיציה ולעשות שם חיל.

אני חושב שמשוט צריך להתרכל לעריון חזה ולהתחיל להיות איתו. אני יודע שזה קשה, מפני שכל מי שמאבד את בבליו מאבד לרקע-קס נם את עשתונותיו. אבל במשך חוזם יסתבר שתחיים חמבו להיות חרבה יותר נעימים. בל-כן חרבה שנים התרכלנו לחיות עם חמפ-רע חזה, להתפטר עימן, לעשות איתו עיסקות אפליות מתחת לשולחן, עד שאיינו יכולים כמעט בלעדיו. עבשיו חוא יושב באופוזיציה וסעורו משם רהימם בנגעונו לוימים חסובים חחם, בשושב עדיין ליד חקירה ונטל ממנה בשתי יריו כל מה שאפשר היה לחטוף. בשחצינו לפני שבועיים בבגסט את תקציב הממשלה, חוא ישב בספסלי האופוזיציה וחזיר נול לו מחשפתיים. אני לא מבין לא את צער הפרידת מן חספד"ל, ולא את הענועים תמאמוגסיים אליה. כל יום בלי מפד"ל בממשלה ראוי שנברך עליו ברוך שפטרנו מעונשו של זה.

**שיחוקתי
טמ
כל
הקדנולים**

**שיחה עם
השחקן
שמזל רשמי
מאת עוביה נחל**

שכולם יודעים שאני יתירי אוזק? מעולם לא ראיתי את בן-בנימין אפילו מבחוץ, לבני יתירי לאיבננו לחור בנפשי בזמן המלחמה וחי בגדירה. לחבתי לעצוק מבחינת תוקף, חילי כולו לתבוע אותם למשפטם, לדרוש שיתוים על תוצאת דיובת כאשר הם אמרו לי שיתוים לא תהפוך, נרגעתי, אבל אני מצלית להי' כתי בידי יכול לקרות בדבר בות לא יכתי בות בבנימין. ותכנו שחשלתלתי ושהתי שם תחן מה תבנו שתי ישראל. בשעת שאני מוקרבת, בדבר בות עוד לא ראיתי.

תכין שאלות

רשומיך נוכח שפרם אבל ארצות צוריים
ברצונם לעלות לחדר לאכול משנה ק"ל ש'
ביצתה אשתו. שר אשתו חלה להבין את
שאלותי. בעבור 10 דקות חלה תורה
פחד בנדתי השמט רבי האמנים הנלאר
המארגנים מתוך ששנות?

יש לנו שיטה הקדומה באגליהו, הלו
וייטבסי מיטמאס, על שם מפתח מיטמ
ללו. היא מבוססת על מספר תנקדות שרבו
אסון צובר בתחרויות, לאליפות, שיטה ו
לעצמי, משום ששם מפתחים תרבות,
הנחוצה מכל דבר צוריים קדומה. את משתח
יוס מעט. בכל זאת בתחרות, חאה בזכות
הנחוצות שהיו לי בעבור שיתקוף שם על
הנחוצות נכח חיו לי בעצמותם עליהם.

[illegible]

חסמיק, לא היה צורך לחפש מקורות גוטנים.
תאנשים שבאו לניצח קיבלו גם חשום. סוף
סוף הם נאלצים לעזוב את עבודתם ועוסי
קיהם תרגלים למשך תרש ימים. מניע לתם
רציוני בך. זה טעני.
רשבסקי היה רואה חשבון. תת לו משרה,
ותא עוד את חשבונותיהם של חברות גדו
ליום הוא מתפרנס ממשתק שחמט בל
לת.

אנו מגיעים לישראל, שכן רשומסקי ביקר
בז' חמש עממים, מכיר את כל אלומי חשת"
מט של, השתתף באולימפיאדת הבינלאומית
במלון "שרתון" בשנת 1964, ונעיקר הוא
גאה על העובדת שמועדוני החמש אתרים
בישראל גוראים על שמו.

מת רעתי על השחקנים הישראלים, ועל
רמת השחקים בישראל
הרמה גבוהה, — ממתי רשמיים לענות
— מה לעשות, ישראל היא ארץ חדשה, וגם
שחקנים קטנים נלחצים בחזקת בינלאומיים ודבר
נורש ומן

תִּרְאִית בְּנֵיָה אֶת־מִשְׁכַּבְהֶם עַל־וָלוֹצִים
שֶׁעָלוּ מִיִּזְרָאֵל

לֹא הִתְחַל אֶת־הַמִּשְׁכָּבוֹת לַעֲקֹב אַחֵר מִשְׁכַּב
יִשְׂרָאֵל מִכִּיּוֹן שֶׁחִיִּיתִי צִוִּיךְ לַשֹּׁחַ בְּעֶצְמִי אֲנִי
שֶׁקֻּבּוֹת שָׁמָּה יִשְׁכְּבוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּבוֹת הַיִּשְׂרָאֵלִית.

אִיזוֹ מִשְׁכָּב הָיָה הַקָּשֶׁה בְּיִזְרָאֵל

הָיוּ תִּרְבֵּי מִשְׁכָּבִים קְשִׁים. עַם הַתְּלוּמִים
וְהַלְלוּסִים בְּיִזְרָאֵל. אִיזוֹ מִשְׁכָּב הָיָה הַקָּשֶׁה בְּ

[illegible]

גל השחמט בישראל

פירשנו כאן, בצדוֹת הכנסת, תורמנו
 אחת הכחשת רשכסי ונסתו בחיים של
 לא גבוסה לבוסה תרואת שמעלה רח
 1000 תרואת תורמנו תורמנו תורמנו

בקרב דומיע על בדי הקולנוע
בארץ כנסו תחדש של אורי וזהר
ע'נים גדולות" שאותו הוא
ביים, המיק (עם יצחק קול)
ומגלו בו תפקיד ראשי של מאמן
קבוצת כדורסל המהפח הצלחות
אצל נשים יפות מחוץ לחייו עם
אשתו החוקית. כתבו משוחח עם
אורי וזהר על כנסו וטרטיו
זהורים.

בשאני נזכר במסריו הרבים של אורי מצטייד לעיני מעין פיצול אישיות: מצד אחד קומדיזט ואפרסוות כמו "מרישה ופילוסופ" ו"תרנגול", ומצד שני סרטים נגיש ואיט רציני, ריאליסטי כמו "שלושה ימים יחיד", "כל סמור כלב" או "שני סרסו" ו"התחברים". "הקצינים ברולות", נראים כאילו רצה לקרב את שתי תרבויות הללו זו לזו, בהפקת קומדיה רצינית.

[illegible]

שבין קרשי הצריף. לטבצני התעלסות של חברו עם הגנות שהיה הציב לו. ג' עינים נלחמות' כעצמו היה אובססני להצלה במה לא בא איש איננו יודע על תאבדו-הו ושידועות עליהם לא יעשו לאדם. אך כל חולמם מצויים - וכולם לדעתם, ואמרו יודעת, ומלבדו יודעת על קילגוס האחרת, והוא מסבך בשקרים בן אמן לו אומץ לירות - ואין לו טעות האמת, אין לו אומץ - ואין לו זמן! - לשיטת חשבון נפש. ומי שזה בלי חשבון יכול לנלות את אחר כי הוא המסיר דבריו, ויחללם ויחללם.

עלאת נתן גדוס

נחיים לאחרונה בהפצת סרטים ישראליים
(בעלי איכות).

אורי וזרני גילד בחיפה ביטול 1975, וחמירי
שאף להיות בקלוגרעו... "בחיפה ר' שאלת
אותי המורה ניה אר דרזה להיות - וענתי
שאני רוצה לעשות קלוגרעו. אחרי כן, כש
עברנו לחתלאביב גרדו לר' צ'ורני" - רינה" -
מי שלא ובר את צ'ורני רינה מזה וביחית העם
הוא ידע אולי עליהם החיטוריות... השבטות
הוא הגבירה את האמתית בקלוגרעו - האתב
לילות... החבית ללחקה צבאית כי לא ידעתי
אך אהיה במר עניקים וחשבת כי במור
ועתה אצילי ותר..."

בתיבת שנות השישים הסתער אורי וזהר
על הקולנוע, תחילה במסע קצר (מרשים)
"קרב על הימין" ואחר כך בהסוור בלפונה
(שחזה גם הזדמנותו של עליה בדרכה לדור
גוריון) ולבואה נורית...
אורי פרט ממסמך אמה אהב יותר
מראשית...

אז הו' שפכו רוחו מלפניו...
שלא תרבו לי רבוב; אמרת... בידו כספני...
ושבתתי כהם... אני חושב כי למדיני משא
והור, בלבנה... ב, מצרעים... עיניים נדי-
לית...
ואה לאהז — התחלתי לעבוד עם גב-
רתי דגן על קמדיה חדשה — קומדיה
הברזית? — כמובן, אבל אל דבר על
החוסס האב — אל יתור לנו עיניים גדולות
— אמסכן בצינתי, בעיניים גדולות..."

אריק איינשטיין, החבר הקבוע

→ אורי זומר ומנשה ורשבסקי
אורי ואליהו : אבל אני לא יכול
לחיות בצורה כזאת

יום ה' — 11.7

[illegible]

18. תשובה בבואת
19. אל ורודת נאורית

20. זמנים יחידים –
 משפחות השדוד הסביב
 גורמנו – תאבונסן
 רשתי: לסרונבן בל
 בדי' אסטיס ינותמיס:
 מתיקא מטיקיל לרד
 בירס מוראי. כיוח קיב:
 מוטיסס' לקול ולסרס'
 מנמנמנא קרביס מוראי
 תחילי ערב לירד ררא'
 לסנאר מנמנמא
 בלי'מאסן. כלי'מאסן ר'
 רמרי מרמריס
 דואא לעיל ולגלי'מאסן
 22. מנין ולמסח
 23. מטיקא במסח תימ'

— סליבס מגולסון —
דיוקנו של יוצר סדרת
מבניות בעריכת עדה ברר

* רשת ב' *
 15. בחצי חיים
 14. לי ולך — פיר
 13. ברכה
 16. ודבון לומר
 17. רורי צדקה
 18. כשהימין צדקה
 21. שאלה של צדקה
 22. חשואות באשמות

23 ביטון לבן זאטון

10. סודי בונים ומבנים
 11. חיים ושלום
 12. חיים ושלום
 13. חיים ושלום
 14. חיים ושלום
 15. חיים ושלום
 16. חיים ושלום
 17. חיים ושלום
 18. חיים ושלום
 19. חיים ושלום
 20. חיים ושלום
 21. חיים ושלום
 22. חיים ושלום
 23. חיים ושלום
 24. חיים ושלום
 25. חיים ושלום
 26. חיים ושלום
 27. חיים ושלום
 28. חיים ושלום
 29. חיים ושלום
 30. חיים ושלום
 31. חיים ושלום
 32. חיים ושלום
 33. חיים ושלום
 34. חיים ושלום
 35. חיים ושלום
 36. חיים ושלום
 37. חיים ושלום
 38. חיים ושלום
 39. חיים ושלום
 40. חיים ושלום
 41. חיים ושלום
 42. חיים ושלום
 43. חיים ושלום
 44. חיים ושלום
 45. חיים ושלום
 46. חיים ושלום
 47. חיים ושלום
 48. חיים ושלום
 49. חיים ושלום
 50. חיים ושלום
 51. חיים ושלום
 52. חיים ושלום
 53. חיים ושלום
 54. חיים ושלום
 55. חיים ושלום
 56. חיים ושלום
 57. חיים ושלום
 58. חיים ושלום
 59. חיים ושלום
 60. חיים ושלום
 61. חיים ושלום
 62. חיים ושלום
 63. חיים ושלום
 64. חיים ושלום
 65. חיים ושלום
 66. חיים ושלום
 67. חיים ושלום
 68. חיים ושלום
 69. חיים ושלום
 70. חיים ושלום
 71. חיים ושלום
 72. חיים ושלום
 73. חיים ושלום
 74. חיים ושלום
 75. חיים ושלום
 76. חיים ושלום
 77. חיים ושלום
 78. חיים ושלום
 79. חיים ושלום
 80. חיים ושלום
 81. חיים ושלום
 82. חיים ושלום
 83. חיים ושלום
 84. חיים ושלום
 85. חיים ושלום
 86. חיים ושלום
 87. חיים ושלום
 88. חיים ושלום
 89. חיים ושלום
 90. חיים ושלום
 91. חיים ושלום
 92. חיים ושלום
 93. חיים ושלום
 94. חיים ושלום
 95. חיים ושלום
 96. חיים ושלום
 97. חיים ושלום
 98. חיים ושלום
 99. חיים ושלום
 100. חיים ושלום

[illegible][illegible]

חזק עלי לחזור על השאלה שניתן ביטוי
 יום ה' 107 יום ה' 7

[illegible]

10.10	בשרים	10.35	בשרים
10.25	סר דוד	10.45	מלכת ד' ע' ביה
(א"י)		עניא -	קשם אשר
		15.00	סר -
			אחנה -
			אלי בתורה
			10.35
			באח אחנו - דב
			10.35
			בשרים
			15.00
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -
			אחנה -
			10.35
			מלכת ד' ע' ביה
			עניא -
			קשם אשר
			15.00
			סר -

הכ"ל
15.51 בשערין ירושלים

יום א' - 7.7 | יום ב' - 8.7 | יום ג' - 9.7 | יום ד' - 10.7
 יום ה' - 11.7 | יום ו' - 12.7 | יום ז' - 13.7 | יום ח' - 14.7
 יום ט' - 15.7 | יום י' - 16.7 | יום יא' - 17.7 | יום יב' - 18.7
 יום יג' - 19.7 | יום יד' - 20.7 | יום טו' - 21.7 | יום טז' - 22.7
 יום יז' - 23.7 | יום יח' - 24.7 | יום יט' - 25.7 | יום כ' - 26.7
 יום כא' - 27.7 | יום כב' - 28.7 | יום כג' - 29.7 | יום כד' - 30.7
 יום כה' - 31.7 | יום כו' - 32.7 | יום כז' - 33.7 | יום כח' - 34.7
 יום כט' - 35.7 | יום ל' - 36.7 | יום לא' - 37.7 | יום לב' - 38.7
 יום לג' - 39.7 | יום לד' - 40.7 | יום לה' - 41.7 | יום לו' - 42.7
 יום לז' - 43.7 | יום לח' - 44.7 | יום לט' - 45.7 | יום לך' - 46.7
 יום לד' - 47.7 | יום לה' - 48.7 | יום לו' - 49.7 | יום לז' - 50.7
 יום לח' - 51.7 | יום לט' - 52.7 | יום לך' - 53.7 | יום לד' - 54.7
 יום לה' - 55.7 | יום לו' - 56.7 | יום לז' - 57.7 | יום לח' - 58.7
 יום לט' - 59.7 | יום לך' - 60.7 | יום לד' - 61.7 | יום לה' - 62.7
 יום לו' - 63.7 | יום לז' - 64.7 | יום לח' - 65.7 | יום לט' - 66.7
 יום לך' - 67.7 | יום לד' - 68.7 | יום לה' - 69.7 | יום לו' - 70.7
 יום לז' - 71.7 | יום לח' - 72.7 | יום לט' - 73.7 | יום לך' - 74.7
 יום לד' - 75.7 | יום לה' - 76.7 | יום לו' - 77.7 | יום לז' - 78.7
 יום לח' - 79.7 | יום לט' - 80.7 | יום לך' - 81.7 | יום לד' - 82.7
 יום לה' - 83.7 | יום לו' - 84.7 | יום לז' - 85.7 | יום לח' - 86.7
 יום לט' - 87.7 | יום לך' - 88.7 | יום לד' - 89.7 | יום לה' - 90.7
 יום לו' - 91.7 | יום לז' - 92.7 | יום לח' - 93.7 | יום לט' - 94.7
 יום לך' - 95.7 | יום לד' - 96.7 | יום לה' - 97.7 | יום לו' - 98.7
 יום לז' - 99.7 | יום לח' - 100.7 | יום לט' - 101.7 | יום לך' - 102.7
 יום לד' - 103.7 | יום לה' - 104.7 | יום לו' - 105.7 | יום לז' - 106.7
 יום לח' - 107.7 | יום לט' - 108.7 | יום לך' - 109.7 | יום לד' - 110.7
 יום לה' - 111.7 | יום לו' - 112.7 | יום לז' - 113.7 | יום לח' - 114.7
 יום לט' - 115.7 | יום לך' - 116.7 | יום לד' - 117.7 | יום לה' - 118.7
 יום לו' - 119.7 | יום לז' - 120.7 | יום לח' - 121.7 | יום לט' - 122.7
 יום לך' - 123.7 | יום לד' - 124.7 | יום לה' - 125.7 | יום לו' - 126.7
 יום לז' - 127.7 | יום לח' - 128.7 | יום לט' - 129.7 | יום לך' - 130.7
 יום לד' - 131.7 | יום לה' - 132.7 | יום לו' - 133.7 | יום לז' - 134.7
 יום לח' - 135.7 | יום לט' - 136.7 | יום לך' - 137.7 | יום לד' - 138.7
 יום לה' - 139.7 | יום לו' - 140.7 | יום לז' - 141.7 | יום לח' - 142.7
 יום לט' - 143.7 | יום לך' - 144.7 | יום לד' - 145.7 | יום לה' - 146.7
 יום לו' - 147.7 | יום לז' - 148.7 | יום לח' - 149.7 | יום לט' - 150.7
 יום לך' - 151.7 | יום לד' - 152.7 | יום לה' - 153.7 | יום לו' - 154.7
 יום לז' - 155.7 | יום לח' - 156.7 | יום לט' - 157.7 | יום לך' - 158.7
 יום לד' - 159.7 | יום לה' - 160.7 | יום לו' - 161.7 | יום לז' - 162.7
 יום לח' - 163.7 | יום לט' - 164.7 | יום לך' - 165.7 | יום לד' - 166.7
 יום לה' - 167.7 | יום לו' - 168.7 | יום לז' - 169.7 | יום לח' - 170.7
 יום לט' - 171.7 | יום לך' - 172.7 | יום לד' - 173.7 | יום לה' - 174.7
 יום לו' - 175.7 | יום לז' - 176.7 | יום לח' - 177.7 | יום לט' - 178.7
 יום לך' - 179.7 | יום לד' - 180.7 | יום לה' - 181.7 | יום לו' - 182.7
 יום לז' - 183.7 | יום לח' - 184.7 | יום לט' - 185.7 | יום לך' - 186.7
 יום לד' - 187.7 | יום לה' - 188.7 | יום לו' - 189.7 | יום לז' - 190.7
 יום לח' - 191.7 | יום לט' - 192.7 | יום לך' - 193.7 | יום לד' - 194.7
 יום לה' - 195.7 | יום לו' - 196.7 | יום לז' - 197.7 | יום לח' - 198.7
 יום לט' - 199.7 | יום לך' - 200.7 | יום לד' - 201.7 | יום לה' - 202.7
 יום לו' - 203.7 | יום לז' - 204.7 | יום לח' - 205.7 | יום לט' - 206.7
 יום לך' - 207.7 | יום לד' - 208.7 | יום לה' - 209.7 | יום לו' - 210.7
 יום לז' - 211.7 | יום לח' - 212.7 | יום לט' - 213.7 | יום לך' - 214.7
 יום לד' - 215.7 | יום לה' - 216.7 | יום לו' - 217.7 | יום לז' - 218.7
 יום לח' - 219.7 | יום לט' - 220.7 | יום לך' - 221.7 | יום לד' - 222.7
 יום לה' - 223.7 | יום לו' - 224.7 | יום לז' - 225.7 | יום לח' - 226.7
 יום לט' - 227.7 | יום לך' - 228.7 | יום לד' - 229.7 | יום לה' - 230.7
 יום לו' - 231.7 | יום לז' - 232.7 | יום לח' - 233.7 | יום לט' - 234.7
 יום לך' - 235.7 | יום לד' - 236.7 | יום לה' - 237.7 | יום לו' - 238.7
 יום לז' - 239.7 | יום לח' - 240.7 | יום לט' - 241.7 | יום לך' - 242.7
 יום לד' - 243.7 | יום לה' - 244.7 | יום לו' - 245.7 | יום לז' - 246.7
 יום לח' - 247.7 | יום לט' - 248.7 | יום לך' - 249.7 | יום לד' - 250.7
 יום לה' - 251.7 | יום לו' - 252.7 | יום לז' - 253.7 | יום לח' - 254.7
 יום לט' - 255.7 | יום לך' - 256.7 | יום לד' - 257.7 | יום לה' - 258.7
 יום לו' - 259.7 | יום לז' - 260.7 | יום לח' - 261.7 | יום לט' - 262.7
 יום לך' - 263.7 | יום לד' - 264.7 | יום לה' - 265.7 | יום לו' - 266.7
 יום לז' - 267.7 | יום לח' - 268.7 | יום לט' - 269.7 | יום לך' - 270.7
 יום לד' - 271.7 | יום לה' - 272.7 | יום לו' - 273.7 | יום לז' - 274.7
 יום לח' - 275.7 | יום לט' - 276.7 | יום לך' - 277.7 | יום לד' - 278.7
 יום לה' - 279.7 | יום לו' - 280.7 | יום לז' - 281.7 | יום לח' - 282.7
 יום לט' - 283.7 | יום לך' - 284.7 | יום לד' - 285.7 | יום לה' - 286.7
 יום לו' - 287.7 | יום לז' - 288.7 | יום לח' - 289.7 | יום לט' - 290.7
 יום לך' - 291.7 | יום לד' - 292.7 | יום לה' - 293.7 | יום לו' - 294.7
 יום לז' - 295.7 | יום לח' - 296.7 | יום לט' - 297.7 | יום לך' - 298.7
 יום לד' - 299.7 | יום לה' - 300.7 | יום לו' - 301.7 | יום לז' - 302.7
 יום לח' - 303.7 | יום לט' - 304.7 | יום לך' - 305.7 | יום לד' - 306.7
 יום לה' - 307.7 | יום לו' - 308.7 | יום לז' - 309.7 | יום לח' - 310.7
 יום לט' - 311.7 | יום לך' - 312.7 | יום לד' - 313.7 | יום לה' - 314.7
 יום לו' - 315.7 | יום לז' - 316.7 | יום לח' - 317.7 | יום לט' - 318.7
 יום לך' - 319.7 | יום לד' - 320.7 | יום לה' - 321.7 | יום לו' - 322.7
 יום לז' - 323.7 | יום לח' - 32

[illegible][illegible][illegible][illegible]

התאריך: 22.05.2017

2330